

Dz.U. 2018 poz. 1252**OBWIESZCZENIE
MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 14 czerwca 2018 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1523) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1222), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych ustawą z dnia 8 grudnia 2017 r. o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2018 (Dz. U. poz. 2371) oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem 12 czerwca 2018 r.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy nie obejmuje art. 39 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2018 (Dz. U. poz. 2371), który stanowi:

„Art. 39. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.”.

Marszałek Sejmu: *M. Kuchciński*

Załącznik do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej
Polskiej z dnia 14 czerwca 2018 r. (poz. 1252)

USTAWA

z dnia 3 marca 2000 r.

o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi

Art. 1. Ustawa ma zastosowanie do:

- 1) przedsiębiorstw państwowych;
- 2) państwowych jednostek organizacyjnych posiadających osobowość prawną, które nie są jednocześnie podmiotami, o których mowa w pkt 8 i 9, oraz nie są szkołami wyższymi;
- 3) samorządowych jednostek organizacyjnych posiadających osobowość prawną, które nie są jednocześnie spółkami handlowymi;
- 4) (uchylony)
- 5) (uchylony)
- 6) (uchylony)
- 7) (uchylony)
- 8) agencji państwowych, bez względu na ich formę organizacyjno-prawną, w tym agencji wykonawczych w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077 oraz z 2018 r. poz. 62 i 1000);
- 9) instytutów badawczych lub podmiotów, do których stosuje się odpowiednio przepisy o instytutach badawczych;
- 10) fundacji, w których dotacja ze środków publicznych przekracza 25% rocznych przychodów albo w których mienie pochodzące ze środków publicznych przekracza 25% majątku fundacji na koniec roku kalendarzowego i jego wartość przekracza 10% przychodów tej fundacji;
- 11) (uchylony)
- 12) państwowych jednostek budżetowych, z wyjątkiem organów administracji publicznej i organów wymiaru sprawiedliwości oraz podmiotów, których kierownicy podlegają przepisom ustawy z dnia 31 lipca 1981 r. o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1998 oraz z 2018 r. poz. 650 i 1000);
- 13) (uchylony)
- 14) (uchylony)
- 15) (uchylony)
- 16) samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej.

Art. 2. Ustawa ma zastosowanie do:

- 1) kierowników jednostek organizacyjnych wymienionych w art. 1 pkt 1–3, 8–10 i 12, a w szczególności dyrektorów, prezesów, tymczasowych kierowników, zarządców komisarycznych i osób zarządzających na podstawie umów cywilnoprawnych;
- 2) zastępców kierowników jednostek organizacyjnych wymienionych w art. 1 pkt 1–3, 8–10 i 12, a w szczególności zastępców dyrektorów i wiceprezesów;
- 3) członków organów zarządzających jednostek organizacyjnych, o których mowa w art. 1 pkt 1–3, 8–10 i 12, a w szczególności członków zarządów;
- 4) głównych księgowych jednostek organizacyjnych wymienionych w art. 1 pkt 1–3, 8–10 i 12;
- 5) likwidatorów jednostek organizacyjnych wymienionych w art. 1;
- 6) (uchylony)
- 7) członków organów nadzorczych jednostek organizacyjnych wymienionych w art. 1 pkt 2, 3 i 8;
- 8) (uchylony)
- 9) (uchylony)
- 10) kierowników samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej.

Art. 3. (uchylony)

Art. 4. Z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1393) jedna osoba może być członkiem rady nadzorczej tylko w jednej spośród spółek, w których:

- 1) udział Skarbu Państwa przekracza 50% kapitału zakładowego lub 50% liczby udziałów albo akcji;
- 2) udział jednostek samorządu terytorialnego przekracza 50% kapitału zakładowego lub 50% liczby udziałów albo akcji;
- 3) udział spółek, o których mowa w pkt 1 i 2, przekracza 50% kapitału zakładowego lub 50% liczby udziałów albo akcji.

Art. 5. 1. Osobom, o których mowa w art. 2, niezależnie od podstawy nawiązania stosunku pracy lub rodzaju umowy cywilnoprawnej stanowiącej podstawę zatrudnienia przysługuje, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, wyłącznie wynagrodzenie miesięczne.

2. Osobom, o których mowa w art. 2 pkt 1–4 i 10, mogą być przyznane świadczenia dodatkowe.

3. Osobom, o których mowa w art. 2 pkt 1–4 i pkt 10, może być przyznana nagroda roczna.

4. Ilekroć w ustawie jest mowa o zatrudnieniu, rozumie się przez to świadczenie pracy lub usług związanych z zarządzaniem na rzecz podmiotu, niezależnie od podstawy nawiązania stosunku pracy lub rodzaju i treści umowy cywilnoprawnej zawartej z osobą, o której mowa w art. 2.

Art. 6. 1. Organem właściwym do ustalania wynagrodzenia miesięcznego osób, o których mowa w art. 2 pkt 1, 5 i 7, w podmiotach wymienionych w art. 1 pkt 1–3, 8–10 i 12, oraz osób, o których mowa w art. 2 pkt 10, jest organ założycielski lub organ właściwy do reprezentowania Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego w podmiocie albo organ, który utworzył lub nadzoruje dany podmiot albo któremu podlega podmiot wymieniony w art. 1 pkt 1–3, 8–10 i 12, lub osoba, o której mowa w art. 2 pkt 10.

2. (uchylony)

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, gdy odrębne przepisy upoważniają Prezesa Rady Ministrów do ustalenia wynagrodzenia miesięcznego.

Art. 7. Osobom, o których mowa w art. 2, nie przysługuje prowizja od zysku, nagroda z zakładowego funduszu nagród oraz roszczenie z tytułu udziału w zysku lub nadwyżce bilansowej.

Art. 8. Maksymalna wysokość wynagrodzenia miesięcznego nie może przekroczyć:

- 1) dla osób zatrudnionych w podmiotach, o których mowa w art. 1 pkt 1 i 2 – sześciokrotności,
- 2) dla osób zatrudnionych w podmiotach, o których mowa w art. 1 pkt 3 – sześciokrotności,
- 3) (uchylony)
- 4) (uchylony)
- 5) dla osób zatrudnionych w podmiotach, o których mowa w art. 1 pkt 8–10:
 - a) utworzonych lub nadzorowanych przez ministra lub centralny organ administracji rządowej – sześciokrotności,
 - b) utworzonych lub nadzorowanych przez jednostkę samorządu terytorialnego lub terenowy organ administracji rządowej – czterokrotności,
- 6) dla osób zatrudnionych w podmiotach, o których mowa w art. 1 pkt 12 – trzykrotności,
- 7) dla likwidatorów, syndyków i zarządców masy upadłości podmiotów, o których mowa w art. 1 – czterokrotności,
- 8) dla osób, o których mowa w art. 2 pkt 7 – jednego,
- 9) (uchylony)
- 10) dla osób, o których mowa w art. 2 pkt 10 – sześciokrotności

– przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale roku poprzedniego, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

Art. 9. Prezes Rady Ministrów, w drodze rozporządzenia, ustali wykaz podmiotów, o których mowa w art. 1, o szczególnym znaczeniu dla państwa, w których maksymalna kwota wynagrodzenia miesięcznego może być podniesiona o 50%, uwzględniając w szczególności:

- 1) rodzaj świadczonych usług lub przedmiot produkcji;
- 2) zasięg działania podmiotu;
- 3) obroty podmiotu;
- 4) liczbę pracowników zatrudnionych w podmiocie.

Art. 10. 1. W zależności od osiągniętych wyników finansowych lub stopnia realizacji innych zadań osobom, o których mowa w art. 2 pkt 1–4 i 10, może być przyznana nagroda roczna.

1a. Nagrodę roczną można przyznać osobie, o której mowa w ust. 2a, uwzględniając stopień i terminowość realizacji zadań na nią nałożonych, jeżeli podmiot łącznie:

- 1) poprawił wyniki finansowe, w szczególności przez wzrost zysku netto, zmniejszenie straty netto, zwiększenie rentowności obrotu netto, obniżenie poziomu kosztów działalności lub poprawę płynności finansowej;
- 2) uzyskał zatwierdzenie sprawozdania finansowego za rok obrotowy lub sprawozdania z rocznej działalności.

1b. Nagroda roczna może być przyznana uprawnionemu, który zajmował swoje stanowisko przez cały rok obrotowy i w tym okresie nie naruszył swoich obowiązków w sposób powodujący wymierzenie kary z tytułu odpowiedzialności porządkowej pracowników, kary za naruszenie dyscypliny finansów publicznych lub kary dyscyplinarnej albo z którym nie rozwiązano umowy o pracę bez wypowiedzenia z jego winy lub nie rozwiązano umowy o zarządzanie, albo którego nie odwołano z zajmowanego stanowiska z przyczyn stanowiących podstawę rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika.

1c. W przypadku zmiany formy organizacyjno-prawnej podmiotu wypłata nagrody rocznej za zakończony rok obrotowy może nastąpić, o ile uprawniony zajmował stanowisko zarówno przed, jak i po zmianie formy organizacyjno-prawnej tego podmiotu, która nastąpiła w ciągu roku obrotowego.

2. Nagrodę roczną osobom wymienionym w art. 2 pkt 1, zatrudnionym w podmiotach, o których mowa w art. 1 pkt 1–3, przyznaje właściwy organ na umotywowany wniosek rady nadzorczej lub innego statutowego organu nadzorczego.

2a. Nagrodę roczną osobom wymienionym w art. 2 pkt 1, zatrudnionym w Agencji Mienia Wojskowego, przyznaje Minister Obrony Narodowej na umotywowany wniosek rady nadzorczej.

2b. (uchylony)

3. Nagrodę roczną osobom wymienionym w art. 2 pkt 2–4, zatrudnionym w podmiotach, o których mowa w art. 1 pkt 1–3, 8–10 i 12, przyznaje organ lub osoba właściwe dla tych osób w sprawach czynności z zakresu prawa pracy.

4. Wniosek o przyznanie nagrody rocznej, o której mowa w ust. 2, powinien zawierać ocenę wyników finansowych i stopnia realizacji innych zadań, przy uwzględnieniu makroekonomicznych warunków w zakresie funkcjonowania i rozwoju sekcji oraz działów, w których prowadzi działalność podmiot prawny. Ocena ta powinna dotyczyć roku badanego i roku poprzedzającego rok badany i zostać sporządzona w oparciu o podstawowe wskaźniki ekonomiczne, a w szczególności: zysk lub stratę netto, wskaźnik poziomu kosztów, rentowność obrotu netto. Przepis stosuje się odpowiednio do wniosku, o którym mowa w ust. 2a.

5. Ocena, o której mowa w ust. 4, w odniesieniu do podmiotów działających z wykorzystaniem mienia jednostek samorządu terytorialnego powinna uwzględniać także warunki stworzone dla ich prawidłowego funkcjonowania, w tym okoliczności mające wpływ na wynik finansowy podmiotu, a niezależnie od niego, w szczególności postanowienia organu stanowiącego samorządu dotyczące wyposażenia w majątek oraz wysokości cen i opłat za usługi komunalne o charakterze użyteczności publicznej.

6. Nagrodę roczną dla dyrektora samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej przyznaje, na wniosek rady społecznej, organ administracji rządowej właściwy do utworzenia tego zakładu lub organ wykonawczy jednostki samorządu terytorialnego, która ten zakład utworzyła.

7. Wysokość nagrody rocznej przyznanej osobom, o których mowa w art. 2 pkt 1–4 i 10, nie może przekroczyć trzykrotności ich przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w roku poprzedzającym przyznanie nagrody.

8. Właściwi ministrowie, w drodze rozporządzenia, zarządy powiatów i województw, w drodze uchwały, oraz wójtowie (burmistrzowie, prezydenci miast), w drodze zarządzenia, określają wzór wniosku o przyznanie nagrody, o którym mowa w ust. 2, oraz szczegółowe zasady i tryb przyznawania nagrody rocznej.

9. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) tryb przyznawania nagrody rocznej osobom, o których mowa w ust. 2a, w tym termin składania wniosku o przyznanie nagrody osobom, o których mowa w ust. 2a, oraz termin jego rozpatrzenia, w sposób zapewniający sprawność postępowania;
- 2) wzór wniosku o przyznanie nagrody osobom, o których mowa w ust. 2a, uwzględniając uproszczony charakter wzoru tego dokumentu.

Art. 11. 1. Świadczeniami dodatkowymi, o których mowa w art. 5 ust. 2, są świadczenia z tytułu zatrudnienia, w tym: bytowe, socjalne, komunikacyjne, oraz ubezpieczenia majątkowe i osobowe – inne bądź wyższe niż ustalone w regulaminach wynagradzania, zakładowych i ponadzakładowych układach zbiorowych pracy oraz w odrębnych przepisach.

2. Maksymalna wartość świadczeń dodatkowych przyznanych w ciągu roku osobom, o których mowa w art. 2 pkt 1–4 i 10, nie może przekroczyć dwunastokrotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia przyjętego dla ustalenia wynagrodzenia miesięcznego tych osób.

3. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy wykaz świadczeń dodatkowych, o których mowa w ust. 1, oraz tryb ich przyznawania.

Art. 12. W razie odwołania ze stanowiska lub rozwiązania umowy o pracę albo umowy cywilnoprawnej będącej podstawą zatrudnienia przez podmiot zatrudniający, z innych przyczyn niż naruszenie podstawowych obowiązków ze stosunku zatrudnienia, osobom określonym w art. 2 może być przyznana odprawa w wysokości nie wyższej niż trzykrotność wynagrodzenia miesięcznego.

Art. 13. Postanowienia umów o pracę oraz innych aktów stanowiących podstawę nawiązania stosunku pracy albo umów cywilnoprawnych ustalające wynagrodzenie miesięczne, nagrodę roczną, odprawę oraz wartość świadczeń dodatkowych, w wysokości wyższej niż maksymalna dopuszczona ustawą, są nieważne z mocy prawa w odniesieniu do tej części, która przewyższa kwotę maksymalną określoną w ustawie.

Art. 14. 1. Za nieprzestrzeganie przepisów ustawy organy nadzorcze jednostek organizacyjnych wymienionych w art. 1 pkt 2 i 3 ulegają rozwiązaniu z mocy prawa.

2. Właściwy organ nie może powołać osób, które pełniły funkcje w organach rozwiązanych w trybie ust. 1, na następną kadencję jako przedstawiciele Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego do organów, o których mowa w art. 2 pkt 7.

Art. 15. Informacje o wynagrodzeniu osób podlegających przepisom ustawy oraz o nagrodach rocznych, świadczeniach dodatkowych i odprawach są jawne i nie podlegają ochronie danych osobowych ani tajemnicy handlowej.

Art. 15a. Ograniczeń wynikających z ustawy nie stosuje się do składek podstawowych wnoszonych do pracowniczych programów emerytalnych.

Art. 15b. Przepisów art. 5 ust. 1, 3 i 4, art. 8, art. 10 i art. 12 nie stosuje się do podmiotów ujętych w wykazie, o którym mowa w art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2016 r. o zasadach kształtowania wynagrodzeń osób kierujących niektórymi spółkami (Dz. U. z 2017 r. poz. 2190).

Art. 16–29a. (pominięte)

Art. 29b. 1. W 2011 r. przeciętne miesięczne wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale roku poprzedniego, o którym mowa w art. 8, ustala się w wysokości przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale 2009 r.

2. W 2011 r. indywidualne wynagrodzenie miesięczne osób wymienionych w art. 2 przysługuje w wysokości ustalonej w 2010 r.

Art. 29c. Przeciętne miesięczne wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale 2009 r. stanowi w 2012 r. podstawę do ustalenia maksymalnej wysokości wynagrodzenia miesięcznego, o którym mowa w art. 8.

Art. 29d. 1. Przeciętne miesięczne wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale 2009 r. stanowi w 2013 r. podstawę do ustalenia maksymalnej wysokości wynagrodzenia miesięcznego, o którym mowa w art. 8, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W przypadku członków organów nadzorczych jednostek, o których mowa w art. 2 pkt 7, w jednostkach organizacyjnych wymienionych w art. 1 pkt 8, a w szczególności rad nadzorczych i komisji rewizyjnych, podstawę do ustalenia maksymalnej wysokości wynagrodzenia miesięcznego stanowi w 2013 r. przeciętne miesięczne wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale 2011 r.

Art. 29e. 1. Przeciętne miesięczne wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale 2009 r. stanowi w 2014 r. podstawę do ustalenia maksymalnej wysokości wynagrodzenia miesięcznego, o którym mowa w art. 8, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W przypadku członków organów nadzorczych jednostek, o których mowa w art. 2 pkt 7, w jednostkach organizacyjnych wymienionych w art. 1 pkt 8, a w szczególności rad nadzorczych i komisji rewizyjnych, podstawę do ustalenia maksymalnej wysokości wynagrodzenia miesięcznego stanowi w 2014 r. przeciętne miesięczne wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale 2011 r.

Art. 29f. 1. Przeciętne miesięczne wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale 2009 r. stanowi w 2015 r. podstawę do ustalenia maksymalnej wysokości wynagrodzenia miesięcznego, o którym mowa w art. 8, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W przypadku członków organów nadzorczych jednostek, o których mowa w art. 2 pkt 7, w jednostkach organizacyjnych wymienionych w art. 1 pkt 8, a w szczególności rad nadzorczych i komisji rewizyjnych, podstawę do ustalenia maksymalnej wysokości wynagrodzenia miesięcznego stanowi w 2015 r. przeciętne miesięczne wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale 2011 r.

Art. 29g.¹⁾ Przeciętne miesięczne wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale 2016 r. stanowi w 2018 r. podstawę do ustalenia maksymalnej wysokości wynagrodzenia miesięcznego, o którym mowa w art. 8.

Art. 30. Ustawa wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie miesiąca od dnia jej ogłoszenia²⁾, z wyjątkiem art. 5 ust. 2 i 3 oraz art. 10 i 11, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001 r., oraz art. 18 w zakresie zmian określonych w pkt 3, a także art. 19, 20, 23 i 24, które wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

¹⁾ Dodany przez art. 32 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2018 (Dz. U. poz. 2371), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.

²⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 10 kwietnia 2000 r.